ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl při hlavním líčení konaném dne 29. října 2013 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Štěpána Jirounka a přísedících Ludmily Hyské a Ing. Martina Dušáka,

t a k t o :

obžalovaný

[redacted],

narozen [redacted] v Kladně, trvale bytem [redacted], adresa pro doručování [redacted], bez zaměstnání,

je vinen, ž e

dne 14.9.2012 v přesně nezjištěné době nejméně od 23:00 hodin do 23.20 hodin v Kladně, ul. Milady Horákové, v prostoru benzinové čerpací stanice AGIP, kam si šla poškozená [redacted], nar. [redacted], koupit cigarety, jí obžalovaný nabídl, že ji svým vozidlem taxi zn. Octavia odveze na diskotéku Best, když si poškozená sedla vedle obžalovaného na místo spolujezdce, obžalovaný ji místo na diskotéku odvezl na štěrkovou polní cestu poblíž ulice Arménské, Kladno, v blízkosti obchodního centra Oáza, kde začal poškozené nabízet sex, přičemž poškozená toto odmítala a opakovaně mu řekla, že o sex nemá zájem, že si za jízdu zaplatí, poté se chtěl obžalovaný s poškozenou líbat, a když toto poškozená odmítala a od obžalovaného se odtahovala, chytil rukou poškozenou kolem krku, přitáhl si ji a začal ji líbat, přičemž poškozená, které se nepodařilo od obžalovaného odtáhnout nebo jej odstrčit, měla zavřenou pusu, pak stáhl poškozené kalhotky a strčil jí prsty do pochvy, což pro ni bylo bolestivé, a to přestože mu poškozená opakovaně slovně dávala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a snažila se ho odstrčit, následně na poškozenou nalehl a ačkoliv mu poškozená opět dávala najevo, že to nechce a snažila se jej odstrčit rukama, což se jí pro váhu obžalovaného nepodařilo, dál na poškozené ležel a začal se o ni svým přirozením třít, přičemž po poškozené chtěl, aby mu říkala: „[redacted], dej mi ho tam“, když poté poškozená začala brečet, obžalovaný z poškozené slezl a tato vyskočila z vozidla a následně vše ohlásila na policii,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal způsobem srovnatelným se souloží,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků.**

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) roků za současného vyslovení dohledu.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu vykonávat práci taxikáře nebo práci, při níž bude přepravovat jiné osoby a to v zaměstnaneckém, živnostenském či jiném obdobném poměru na dobu **10 (deseti) roků.**

Odůvodnění :

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2013, sp.zn. 13 To 286/2013 byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Kladně ze dne 24. 6. 2013, č.j. 6T 46/2013-192 s odůvodněním, že důkazy provedené při hlavním líčení nebyly hodnoceny v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, okresní soud se nevypořádal s obhajobou obžalovaného, ani s jeho námitkami týkající se věrohodnosti poškozené, a proto jsou pochybnosti o správných skutkových zjištění a v důsledku toho i správnosti právního posouzení věci.

Okresní soud v Kladně proto nařídil nové hlavní líčení, na kterém na základě již provedeného dokazování, které považoval za dostačující, vzal za prokázaný skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku. Vycházel přitom z výpovědí samotného obžalovaného, poškozené [redacted], svědka [redacted] a dále ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví k osobám obžalovaného a poškozené, z lékařských zpráv poškozené, protokolu o ohledání místa činu a v neposlední řadě ze zvukové nahrávky z mobilního telefonu poškozené.

Obžalovaný [redacted] odmítl při hlavním líčení vypovídat, a proto soud podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl jeho výpověď z přípravného řízení. V této fázi řízení obžalovaný vypověděl, že není pravdou, že by dívku znásilnil. Příležitostně jezdí jako taxikář, přičemž používá vozidlo zn. Škoda Octavia. Je pravdou, že dne 14.9.2012 kolem 23:00 hodin nabral u benzínové čerpací stanice Agip dívku, která přišla z prodejny benzínové stanice a chtěla svést. Vozidlo, s nímž u benzínové čerpací stanice byl, mělo na dveřích napsáno taxi Praha. Dívka si sedla dopředu, vypadalo to, že má něco vypito. Když se jí zeptal, kam chce svést, uvedla, že je jí to jedno. Říkala mu, že má splín, že je na lovu. Na to jí odvětil, jestli by jí nestačil on a ona reagovala tak, že jestli je spolehlivý, tak že jo. Jeli pomalu ul. Americkou kolem Tesca a dál si povídali. Říkala mu, že se na ní vykašlal kluk, že se rozešla s přítelem a že je na lovu. Jeli přes kruhový objezd ve směru na Oázu, a když tuto minuli, pokračovali dál, přičemž před nájezdem na silnici na Prahu odbočil obžalovaný (zřejmě ze svého rozhodnutí) doprava. Zastavil po pár metrech. Takto jednal, neboť z celé situace usoudil, že by mohlo dojít k sexu. Ve vozidle si oba zapálili cigaretu a dál se bavili. Začali se líbat, přičemž dívka se nijak nebránila. Při líbání ji zajel rukou do jejího rozkroku a byl překvapen, že mu nic nebrání. Pak jí zasunul prsty dovnitř. Při líbání oba seděli, přičemž je možné, že jí nabádal, aby mu říkala: „[redacted], dej mi ho tam“. O sexu zatím řeč nebyla, neříkala nic o tom, že sex nechce, normálně držela. Vyzval ji, aby si položila svoji sedačku a sám si svoji taky začal pokládat. Sama si začala sedačku pokládat a přitom se smála, že je to hrozné, že je to jako ve Felicii. Sedačky si oba úplně položili a pak se začali znovu líbat. Je možné, že ji opětovně strčil prsty do pochvy (to si však nepamatoval) a pak na ni chtěl přelézt. Sama si stáhla kalhotky, ale jinak

se neodhalila. On měl na sobě rifle, ale ty si pouze rozepl, nijak je nestahoval. Nechtěl po ní, aby mu sahala na přirození, chtěl na ni nalehnout, ale ona po chvíli začala říkat, že to nechce. Zkoušel ji přemlouvat, nepoužil však násilí. Když to nešlo, tak všeho zanechal. U ní na sedačce nebyl, pouze se k ní natáhl. Pak začala být hysterická a brečela. Říkala, že si to představovala jinak, s večeří. Na to jí odvětil, že si musí najít někoho jiného. Pak mu řekla, že chce do Bestu. Chtěl ji tam odvést, ale když se s vozidlem otočil, tak mu řekla, to takhle znásilňuješ každou holku. Tím ho uzemnila. Zastavil vozidlo a chtěl si to s ní vyříkat, ale ona z vozidla odešla. Pak už s ní nebyla řeč, a proto odjel do Prahy. Ve vozidle se dívce rozsypala kabelka, ráno našel ve vozidle náušnici, ovšem nevěděl, zda je té dívky. Nevěděl nic o tom, že si dívka hovor nahrává. Nechal se poblouznit mladou holkou, byla to z jeho strany hloupost.

Poškozená [redacted] vypověděla (na svou žádost v nepřítomnosti obžalovaného), že se s obžalovaným potkala kolem 10 až 11 hodiny večerní u benzínové stanice [redacted] nebo Agip, která je v ulici Americká na rohu u Liedlu a Kauflandu v Kladně. Přišla si tam z diskotéky Best koupit cigarety. Obžalovaného se zeptala na cestu k Bestu a on jí řekl, že jí tam odveze. Měl tam vozidlo taxi, ne však se stříškou taxi, ale pouze s nálepkou na dveřích. V tu chvíli jí všechno přišlo normální, neměla žádné podezření. Když nasedla do taxíku na místo spolujezdce, začali si normálně povídat. Povídali si i o jejím vztahu, asi mu řekla i to, že jede na lov, který byl v té době problematický. Bavili se i o pohlavním životě, přičemž obžalovanému říkala, že s ní přítel nechce spát a že když spolu spí, že je to krátké. Povídali si asi deset minut, přičemž v průběhu cesty měl obžalovaný pořád narážky na sex, naznačoval, že by se s ní chtěl vyspat. Nijak mu nenaznačovala, že by s ním chtěla mít sex, ale asi si to myslel, když uvedla, že je po rozchodu a navíc byla opilá. V uvedený den totiž měla Rivotril a alkohol. Řekla mu, že to nejde. To už bylo v době, kdy zastavili vlevo od Oázy na odlehlejším místě, kde nebyly lampy. Jednalo se o vedlejší cestu z parkoviště. Obžalovaný měl pořád nějaké náznaky a ona mu normálně říkala, že to nejde. Nabídla mu, že mu sežene děvku, že jednu zná, ale on to odmítl. Obžalovaný na ni naléhal, nejdříve slovně, pak i fyzicky. Říkal jí, ať se uvolní, že je po rozchodu a pak se po ní začal sápat. Dokonce jí říkal, ať mu říká: „ [redacted], dej mi ho tam“. Líbal ji, přičemž jí držel kolem krku a tisknul ji k sobě, držel ji a tlačil k sobě. Měla zavřenou pusu a on ji líbal, pak jí dal ruku do přirození, bylo to bolestivé. Když jí strkal ruku do přirození, pociťovala to jako bolest, nechuť. Ruku jí tam dával hodně, bolelo to, ruka je větší než penis. Byl to pro ni zážitek asi jako porod. Nedá se to srovnat se souloží, prostě to bolí. Měla strach. Pak na ni celý přelezl a ležel na ni asi 15 vteřin. Dávala mu najevo, že to nechce, brečela, snažila se ho odstrčit a bránila se asi i nohama, ale byl moc těžký. Když na ní ležel, tak se o ní svým penisem třel. Nevěděla, zda byl přitom nahatý nebo měl kraťasy, ale jeho přirození neviděla. Asi po 15 vteřinách, co na ní ležel, začala brečet, ale on ji nevnímal. Pak z ní nějak slezl. Poté vyskočila z vozidla. Chtěl ji ještě odvést do Bestu, ale ona šla pryč a poté zavolala policii. V době, kdy na ní ležel, byla sedačka spolujezdce sklopená. Sklopila si ji asi sama, neboť jí řekl, ať si udělá pohodlí. Nic mu tím však nedávala najevo. Po celou dobu mu opakovaně vždy, když na to narazil, dávala najevo odpor, ale slušným způsobem. Byla plně při smyslech, pouze vše vnímala zpomaleně. Jednání obžalovaného směřovalo k tomu, že jí chtěl dostat do postele, choval se jako úchyl. Říkala mu, že si můžou povídat, zajít do Bestu, jednoznačně mu však dávala najevo, že s ním nic nechce. Nejdříve měla možnost odejít z vozidla, ale byla tma a navíc si pouze povídali, takže nebyl důvod odejít. Poté, když na ní ležel, tak už odejít nemohla. Kalhotky jí stáhl obžalovaný, ona neměla důvod si je stahovat, měla vložku. Ruku jí do přirození strčil v jednom okamžiku, asi jednou dovnitř a ven. Ve vozidle sebou měla mobilní telefon, přičemž když na ni naléhal, tak zapnula nahrávání, které má na ploše telefonu. Měla strach, kdyby se jí něco stalo, aby policie měla důkaz. Nahrávku neposlouchala, stáhla ji na „flasku“ a předala policii. K popisu obžalovaného uvedla, že měl velkou hlavu, byl tlustý, měl modré oči a krátké, světlé vlasy. Pokud jde o její oblečení, byla oblečená normálně, nijak vyzývavě. Měla šaty na svatbu s normálním výstřihem, měla i podvazky, černé punčochy a modrá tanga Dále ještě uvedla, že ve vozidle ztratila náušnici, k tomu mohlo dojít, když na ní ležel a rozsypala se jí kabelka. Na to přišla, až když odcházela z vozidla. Rozsypané věci si posbírala. Od té události se jí o tom pořád zdá, nevěří lidem. Navštívila lékaře, šla do krizového centra a má i kamarádku psycholožku, se kterou mluvila. Svému

příteli o tom řekla asi po měsíci. S přítelem po události neměla sex asi měsíc až měsíc a půl. Nepamatovala si, že by měla po oné události ráno sex se svým přítelem, ale pokud to uvedla na policii, pak je to možné. V minulosti docházela k psychiatrovi z důvodu problému v partnerském životě k MUDr. Závěšické. Přítel měl problémy s drogami a ona začala pít. Dále se poškozená vyjádřila i ke své hmotnosti, když uvedla, že v době činu měla 55 kg, přičemž od té doby zhubla asi o 10 kg.

Svědek [redacted] (člen policejní hlídky, která měla daný den službu) uvedl, že někdy v září roku 2012 měl výjezd s kolegyní, přičemž byli v noci hlídkou Kladno - Kročehlavy voláni, že u Oázy došlo ke znásilnění. Přijeli asi do 30 – 40 minut, přičemž na místě čekala hlídka i s poškozenou. Poškozená na něj působila tak, že byla určitě pod vlivem nějakých látek. Mluvila pomaleji. Byla zaražená, brečela. Pak jeli na služebnu, kde došlo k výslechu. Následně jeli i s poškozenou na místo činu, kde jim poškozená ukazovala, kde se to stalo. Poškozená na něj působila dojmem, že věděla, kde se to stalo. Když jim ukazovala to místo, tak asi nebrečela, to nevěděl jistě, ale byla rozrušená. S ohledem na stav poškozené, byla pod vlivem návykových látek a byla rozrušená, došlo k jejímu výslechu až druhý den. Těžko říci, jak na něj poškozená působila.

Ze znaleckého posudku (k osobě obžalovaného) MUDr. Luďka Daneše, z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie, který soud přečetl se souhlasem stran, soud zjistil, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou, chorobou ani sexuální deviací, přičemž tímto netrpěl ani v době páchání vyšetřované trestné činnosti. Hlavní roli hrály osobnostní rysy obviněného, situace, ve které se ocitl a v neposlední řadě i chování poškozené. Schopnost rozpoznávací byla u obžalovaného zcela zachována a schopnost ovládací mohla být snížena měrou nepodstatnou jeho nezdrženlivostí. Obžalovaný je disponován k agresivitě, zejména ve stresových situacích. Jeho pobyt na svobodě však není z psychiatrického ani sexuologického hlediska pro společnost nebezpečný. Je plně schopen chápat smysl trestního řízení a účastnit se jej.

Ze znaleckého posudku (k osobě poškozené) PhDr. Jitky Řehulkové, z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který soud přečetl se souhlasem stran, soud zjistil, že intelektová kapacita posuzované (poškozené) je méně vyvážená, pohybuje se v rozmezí širšího průměru až podprůměru. Organické poškození mozku nebylo prokázáno, paměťové schopnosti nevykazují snížení, odpovídají rámci průměru. Osobnost poškozené je akcentována s rysy nezralosti, pohotovostí k impulzivní reaktivitě včetně sklonů ke zkratkovitému jednání v zátěžových situacích, labilní afektivitou. Je schopna správně vnímat prožité události a následně je reprodukovat adekvátně dosažené mentální kapacitě i dobré úrovni paměťových i verbalizačních schopností. Vliv alkoholu či kombinace medikamentů s alkoholem na schopnost zapamatování si prožitého byl nepodstatný. Mohl však ovlivnit její efektivitu, chování s projevy odbrzděnosti a v neposlední řadě i pozornost. Poškozená si základní průběh děje pamatuje, opakovaně shodně uvedla základní průběh události bez měnlivých údajů, které by budily podezření na konfabulace. Tedy je schopná reprodukovat zásadní momenty charakteristické pro skutkovou podstatu činu. Nebyly u ní zjištěny konfabulace na patologické bási. Je schopna rozlišit mezi smyšlenkou a realitou. Prožitá událost vyvolala afektivní reaktivitu odeznívající postupně, jakožto akutní reakce na stres. Vlivem emočního prožívání, zúžené pozornosti mohlo dojít ke zkreslení detailů (tedy nevědomému zkreslení prožitého) a dramatizacím děje (co do intenzity). Důvody, které by vedly poškozenou k vědomě nepravdivému obvinění, z vyšetření nevyplynuly.

K věci byly provedeny i listinné důkazy. Z protokolu o ohledání místa činu soud zjistil, na jakém místě došlo k celé události. Jednalo se o polní cestu, na kterou se odbočí přímo z ulice Arménská v Kladně, přičemž odbočka je 100 metrů před parkovištěm obchodního domu Oáza. Po pravé straně od cesty se nachází mírný svah, který je zarostlý plevelem a po levé straně je pole. Popis místa byl doložen náčrtkem a fotodokumentací. Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že došlo k zajištění kamerového záznamu z benzinové čerpací stanice Agip, Kladno, ul. Americká a

Vodárenská ze dne 14.9.2012, přičemž na tomto záznamu je pak zachycen obžalovaný na uvedené čerpací stanici. Ze zvukového záznamu z mobilního telefonu, který poškozená předala policii (to je patrné z usnesení o vrácení věci ze dne 17.4.2013), soud zjistil, že na tomto je zachycen rozhovor muže (obžalovaného) a ženy (poškozené), při kterém má muž opakovaně narážky na sex s poškozenou, táže se poškozené, zda si to spolu nerozdají, ovšem poškozená mu opakovaně dává najevo, že s ním mít sex nechce. Obžalovaný ji vybízí s tím, že je to jen tak na odreagování, ale poškozená odmítá, že se nechce odreagovat. Poškozená mu sdělí, že nechce, neboť má ještě nějaké závazky. Po opakovaných narážkách ze strany obžalovaného nabízí obžalovanému, že mu zajistí „kurvu“, o to však obžalovaný nemá zájem. Dále ho ujišťuje, že mu za jízdu zaplatí. Na to jí obžalovaný nabídne, že ji odveze do Bestu, přičemž poškozená mu navrhuje, že společně mohou zajít do Bestu a tam se lépe poznat, ovšem obžalovaný následně poškozené odvětí, že by jí nejdříve chtěl poznat tady (ve vozidle). Obžalovaný se pak poškozené znovu zeptá, zda si to spolu „nerozdají“ a poškozená mu znovu odpoví, že to nejde. Muž dále na ženu naléhá a pak ji vyzve, ať si sklopí sedačku, přičemž žena si sedačku sklápí a táže se proč. Pak muži znovu dá najevo, že sex nechce (při sklápění sedačky řekne: „ale nebude sex“). Z nahrávky je možná patrné, že žena má zájem o konverzaci, ale rovněž je z nahrávky zřejmé, že žena nemá zájem o sex. Z lékařské zprávy a protokolu o lékařském vyšetření soud zjistil stav poškozené při vyšetření dne 15. 9. 2012. Při vyšetření dne 15. 9. 3012 v 3:00 hodin přitom byla mnohomluvná, s utlumenou výbavou představ a dále bylo zjištěno, že měla 1,3 g/kg alkoholu v krvi.

Provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a dospěl k závěru, že k jednání, tak jak je popsáno shora, skutečně došlo. Nejdříve však musel oproti obžalobě, avšak při zachování zásady totožnosti skutku, změnit popis skutku, neboť skutečnosti zde uvedené neodpovídaly tomu, co poškozená (jako stěžejní zdroj), a to jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení, uváděla (nikoliv však, pokud jde o podstatné body, z toho důvodu, že by nebyly prokázány, ale protože je obžalovaná od počátku uváděla jinak). Pokud jde o podstatné body, vypovídala dle názoru soudu poškozená pořád shodně, odlišnosti se týkaly pouze detailů, které soud buďto vypustil nebo upravil. Z výpovědi poškozené nešlo beze vší pochybnosti dovodit, že by jí sám obžalovaný sklopil sedačku. V protokolu o trestním oznámení sice popisovala, že si sedačku nejdříve sklopila sama a pak jí sedačku do vodorovné polohy sklopil obžalovaný, ale následně opakovaně připustila, a to jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení, že sedačku sklopila asi ona sama, proto soud z popisu skutku v obžalobě vypustil, že by obžalovaný sedačku sklopil sám. Stejně tak dle názoru soudu z výpovědi poškozené nevyplynulo, že by obžalovaný strkal prsty do pochvy opakovaně (v tomto bodě dle názoru soudu vypovídala poškozená pořád shodně, a proto nebyl důvod uvádět, že by došlo k opakovanému zastrkování prstů do pochvy, to sice připustil obžalovaný, ale zároveň uvedl, že si to nepamatuje), neboť poškozená ani v přípravném řízení, ani při hlavním líčení neuváděla, že by jí obžalovaný strkal prsty do pochvy opakovaně, naopak opakovaně uvedla, že prsty jí strčil dovnitř spíše jednou, v jeden moment. Rovněž z její výpovědi nevyplynulo, že by měl ztopořený úd či si sám stáhl své kalhoty (to si nevybavovala) nebo že by uzamkl své vozidlo, aby poškozená nemohla odejít. V protokolu o trestním oznámení sice uvedla, že auto bylo zajištěno a poté obžalovaný vozidlo odjistil, přičemž dveře pak šly otevřít, ale následně do protokolu o výslechu svědka uvedla, že vozidlo nebylo zamčené, respektive když odcházela, bylo otevřené a před tím neměla důvod vystoupit, tuto verzi pak potvrdila i u hlavního líčení. Pokud uváděla některou situaci odlišně, přičemž zde je třeba uvést, že se spíše jednalo o popis události detailnější, než přímo odlišný, popisovala takto události v rámci trestního oznámení, z něhož patrně (kromě jiných důkazů) vycházela i obžaloba. K tomu však soud dodává, že odlišnosti se týkaly pouze podrobností či detailů, nikoliv podstaty jednání. Dle názoru soudu tyto odlišnosti (rozpory) neměly vliv na věrohodnost poškozené (k tomu viz níže).

K závěru, že došlo k popisovanému jednání, je třeba předně zmínit, že sám obžalovaný potvrdil, že skutečně došlo k popisované události, tedy že poškozenou skutečně vezl, přičemž z celé události mu přišlo, že by mohlo dojít k sexu, a proto jednal tak, jak popsal, tedy s poškozenou zajel na dané místo, kde se s ní líbal a pak jí strčil prsty do pochvy. Jeho výpověď se, pokud jde o popis

celého jednání, v podstatě ani neliší od popisu události poškozenou, ovšem popřel, že by došlo k nějakému násilí z jeho strany, když poškozená mu v jeho jednání nijak nebránila, ani při zasouvání prstů do pochvy, normálně držela. O tom, že sex nechce, nic neříkala. Sama si stáhla kalhotky. Chtěl si na ni nalehnout, ale ona po nějaké chvíli začala říkat, že to nechce. Chvíli se ji snažil přemlouvat, ale když to nešlo, tak toho zanechal. Nenalehl na ni, pouze se k ní natáhl. Zcela si sedl na svoji sedačku a poškozená začala být hysterická, začala brečet a říkala, že si to takto nepředstavovala. Obhajoba obžalovaného soud považoval za nevěrohodnou a ryze účelová ve snaze popsat celou událost tak, aby se vyhnul trestnímu postihu. Jeho výpověď je totiž v přímém rozporu s tím, jak situaci v podstatných bodech popsala poškozená a dále i s tím, co vyplynulo ze zvukového záznamu pořízeného poškozenou.

Výpověď poškozené [redacted] přitom soud v této věci považoval za stěžejní. Poškozená totiž vypovídala naprosto spontánně a v podstatných bodech ve shodě s tím, co uváděla v přípravném řízení. Pokud byly v její výpovědi nějaké nesrovnalosti, týkaly se dle názoru soudu detailů. Tyto odlišnosti v detailech mohlo zapříčinit ovlivnění alkoholem v dané situaci a poměrně dlouhá doba, která uplynula od popsaného jednání, rozhodně však neměly dle názoru soudu vliv na věrohodnost poškozené, jak bude rozebráno níže. Soud zdůrazňuje, že se dle jeho názoru poškozená nesnažila situaci nějak zkreslovat či vylepšovat, naopak zcela otevřeně hovořila o průběhu celé události včetně toho, že měla zájem si s obžalovaným povídat, přičemž v ne zcela obvyklé situaci s obžalovaným mluvila i o svém pohlavním životě, o problémech se svým přítelem a dokonce, že mu nabídla, že spolu mohou jít do Bestu, rovněž v průběhu výslechu otevřeně hovořila i o svých psychických problémech. Naprosto spontánní a přirozené byly i její reakce v průběhu výpovědi při hlavním líčení, které se soud snažil zachytit v protokolu o hlavním líčení. Poškozená k celé události uvedla, že byla na benzínové čerpací stanici, přičemž chtěla jet do Bestu, a proto požádala obžalovaného, zda by jí tam nesvezl. Ten souhlasil, a proto nasedla do vozidla na místo spolujezdce. V průběhu jízdy si s obžalovaným povídali a již v průběhu jízdy měl obžalovaný narážky na sex, které měl i následně po celou dobu na daném místě, přičemž poškozená mu opakovaně říkala nebo dávala najevo, že o sex nemá zájem. I přes opakovaný nezájem ze strany poškozené, obžalovaný poškozenou přes její odpor (ačkoliv se obžalovaná odtahovala, přitáhl si ji rukou k sobě) líbal, zasunul jí prsty do pochvy a rovněž na ní nalehnul. Tomuto jednání se poškozená kromě opakovaného slovního odmítání snažila zabránit odtahováním, uhýbáním ústy a odstrčením obžalovaného, to se jí však nepodařilo. Měla strach. Připustila, že se bránila i nohama, ale nebyla si jistá. Když na ní ležel, tak se jej snažila odstrčit, ale byl moc těžký. Rozbrečela se a on po chvíli slezl. Poté vyskočila z vozidla. Z její výpovědi tak rozhodně nevyplývá, že by byla k jednání obžalovaného svolná nebo že by se tomuto jednání nebránila, že by neříkala nic o tom, že o sex nemá zájem, tedy že by jednala tak, jak uváděl obžalovaný. Z její výpovědi naopak jednoznačně vyplývá, že o sex s obžalovaným zájem neměla a jednoznačně toto obžalovanému dala najevo, neboť mu opakovaně říkala, k jeho návrhům, že o sex zájem nemá a rovněž se mu v jeho jednání snažila zabránit i fyzicky, odtahováním, uhýbáním či odstrkováním, což se jí však s ohledem na váhu obžalovaného nepodařilo. Poškozená v podstatě nevyloučila ani kopání nohama. Ve shora nastíněné části se tak výpovědi obžalovaného i poškozené zásadně rozcházejí. Výpověď poškozené však potvrzuje zvukový záznam pořízený poškozenou prostřednictvím mobilního telefonu, neboť z tohoto záznamu jednoznačně vyplývá, že obžalovaný poškozenou opakovaně vybízel k sexu, navrhoval ji, zda si to spolu nerozdají a poškozená mu opakovaně odvětila, že o sex nemá zájem, což je v rozporu s tím, co uváděl obžalovaný, že poškozená nic neříkala, že by o sex neměla zájem a k jednání obžalovaného svolila. Ačkoliv, jak vyplývá ze zvukového záznamu, obžalovanému k opakovaným narážkám odvětila, že se nechce odreagovat, že má ještě nějaké závazky, že mu zajistí „kurvu“, jestli má zájem, že místo sexu spolu mohou zajít do Bestu a tam se lépe poznat, že mu za jízdu zaplatí, obžalovaný opakovaně na poškozenou naléhal, zda si to spolu nerozdají. Ze záznamu je sice možné vyvodit závěr, že si poškozená sklopila sedačku spolujezdce (což ostatně sama i potvrdila), ovšem ještě v době sklápění se optala, proč má sedačku sklopit a po jejím sklopení se ujišťovala, že nebude sex. Zvukový záznam rozhodně vyvrací obhajobu obžalovaného, neboť je z něj patrné, že poškozená opakovaně dala obžalovanému slovně najevo, že

o sex nemá zájem. Jestliže je zvukový záznam na jedné straně v rozporu s tím, co uváděl obžalovaný, pak je na druhé straně v naprosté shodě s tím, co uvedla poškozená. Ze zvukového záznamu je patrné s ohledem na výpovědi poškozené i obžalovaného, že záznam nezachycuje celou dobu, po níž byli poškozená s obžalovaným v předmětném vozidle, ovšem v rozsahu, v jakém byl uskutečněn, zcela jednoznačně potvrzuje verzi poškozené. Kromě zvukového záznamu pořízeného poškozenou, potvrzuje její výpověď, i když nepřímo, svědek [redacted], který vypovídal, jako člen zasahující hlídky, ke stavu poškozené po předmětné události a dále k úkonům, které byly na místě prováděny. Uvedl, že když se dostavil na místo, bylo zřejmé, že poškozená je pod vlivem nějakých látek, byla zaražená a brečela. V době, kdy pak ohledávali místo, na kterém mělo dojít k popsanému jednání, dokázala popsat místo, kde se vše odehrálo, přičemž byla rozrušená. Z jeho výpovědi nevyplývá nic, co by vyvracelo výpověď poškozené, naopak potvrzuje, i když velmi stroze, že se poškozená nacházela v rozrušeném stavu a brečela, tedy ve stavu, který by odpovídal tomu, že došlo k „nepříznivé“ události pro poškozenou.

V průběhu hlavního líčení vyvstaly pochybnosti (na straně obžalovaného a jeho obhájce) o věrohodnosti poškozené. Soud k závěrům o nevěrohodnosti poškozené na rozdíl od obžalovaného a jeho obhájce nedospěl a to na základě následujícího. Předně pokud jde o projev samotné poškozené při hlavním líčení, seznal soud, že poškozená vypovídala naprosto spontánně, přičemž spontánní a věrohodné přišly soudy i její reakce na případné otázky. V průběhu výslechu došlo k situaci, že se poškozená k položené otázce opakovaně rozbrečela nebo vykřikla. V tomto ohledu pak soudu rovněž přišla zcela přirozená, nikoli účelová žádost poškozené o výslech v nepřítomnosti obžalovaného. Pokud byly poškozené položeny jakékoliv otázky, bez okolků a zcela věrohodně na tyto otázky odpověděla, i když se jednalo i o otázky, které se týkaly jejích osobních i psychických problémů. Pokud vyvstaly pochybnosti o tom, zda poškozené vypovídá pravdu, pak k tomu soud uvádí, že poškozená vypovídala v podstatných bodech jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení vždy shodně, a proto soud neměl důvod pochybovat o pravdivosti jejich tvrzení, zvláště když tato byla potvrzena, ať již přímo či nepřímo, ostatními důkazy. Pokud se přeci jenom objevily určité rozpory (spíše odlišnosti) ve výpovědi poškozené, lze je dle názoru soudu zcela logicky vysvětlit. Stejně tak lze reagovat na některé námitky obžalovaného. Pokud jde o rozpor, zda došlo k zasunutí prstů či ruky do pochvy poškozené, pak k tomuto poškozená opakovaně v přípravném řízení uvedla, že obžalovaný ji do pochvy (dovnitř) zasunul prsty (nikoliv prst), přičemž jí to přišlo, jako by jí tam strčil celou ruku, protože to bolelo. Pokud pak při hlavním líčení (s odstupem jednoho roku od oné události) opakovaně uvedla, že ji tam obžalovaný strčil ne prst, ale ruku, přikládal to soud právě zmíněným uváděným pocitům z přípravného řízení, které poškozená v danou chvíli pociťovala. Pokud jde o zasunování prstů do pochvy či na okraj přirození, vycházel soud z toho, že obžalovaná v přípravném řízení opakovaně uvedla, že ji obžalovaný zasunul prsty dovnitř (do vaginy), přičemž toto tvrzení opakovaně uvedla i při hlavním líčení (stejně tak i při výslechu znalce), když opakovaně uvedla, že jí obžalovaný dal ruku (prsty, viz shora) do jejího přirození. Toto tvrzení zopakovala i poté, co se vyjádřila v tom smyslu, že jí obžalovaný dal ruku na okraj přirození, ovšem ihned dodala, že to bylo bolestivé a následně i k dotazu soudu uvedla, že jí ruku strkal do přirození, přičemž jí tam ruku strkal hodně. Na základě shora uvedeného dospěl soud ke skutkovému závěru, že do pochvy poškozené strčil obžalovaný prsty, přičemž je strčil nikoliv na okraj přirození, ale dovnitř. Ostatně zastrčení prstů do pochvy, tedy dovnitř potvrdil i sám obžalovaný. Pokud jde o rozpory spočívající v tom, že obžalovaná měla u hlavního líčení uvést, že obžalovaného kopala, zatímco v přípravném řízení si na kopání nepamatovala, pak k tomuto soud dodává, že v podstatě nejde o rozpor jako takový, jako spíše o to, že si na tuto okolnost poškozená v danou chvíli nevzpomněla, tím ji ovšem nevyloučila. Navíc v protokole o trestním oznámení, který byl učiněn hned dne následujícího po pospané události, poškozená uvedla, že nohama kopala. Pakliže při výpovědi učiněné po půl roce uvedla, že si na kopání již nepamatuje, nejedná se dle názoru soudu o rozpor v jejich výpovědích, ale o nepotvrzení a zároveň ani nepopření již tvrzeného. Při hlavním líčení pak kopání nohou zmínila až k dotazu soudu, přičemž uvedla, že se asi bránila i nohama. Její odpověď však nebyla jednoznačná, a to ani k dotazu obhájkyně obžalovaného, a proto soud toto zjištění nemohl pojmout do popisu skutku beze vší pochybnosti. K závěru o věrohodnosti

poškozené dospěl soud zejména na základě znaleckého posudku PhDr. Jitky Řehulkové, z něhož vyplývá, že poškozená je schopna správně vnímat prožité události a následně je adekvátně reprodukovat, přičemž poškozená si základní průběh děje pamatuje, opakovaně shodně uvedla základní průběh události bez měnlivých údajů (při výslechu u znalce popsala situaci shodně, vybízel ji k sexu, ona odmítala, nechtěla ho provokovat, bála se, aby ji neuškrtil, protože ji vzal nějak kolem krku, strčil ji tam ruku, strkal ji prsty do vagíny a stáhnul kalhotky, pak se na ni vrhnul, brečela a nemohla dýchat) tedy je schopná reprodukovat zásadní momenty charakteristické pro skutkovou podstatu činu a hlavně u ní nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci nebo důvody, které by vedly k vědomě nepravdivému obvinění. Je schopna rozlišit mezi smyšlenkou a realitou. Je sice pravdou, že ze znaleckého posudku rovněž vyplývá, že vlivem emočního prožívání, zúžené pozornosti mohlo dojít ke zkreslení detailů (tedy nevědomému zkreslení prožitého) a dramatizacím děje (co do intenzity), ovšem jak sám znalec v posudku naznačil, poškozená si základní průběh děje, který mu opakovaně shodně uvedla, pamatuje a je schopna zásadní momenty reprodukovat bez sklonů ke konfabulaci. Došlo-li (znalec uvedl, že mohlo dojít) k nějakému zkreslení situace, týkalo se to detailů. Tímto závěrem znalce si soud v podstatě potvrdil shora učiněné závěry. Tedy že poškozená popisovala celou situaci, pokud jde o podstatné body po celou dobu shodně, přičemž mohlo dojít k opomenutí či zkreslení určitých detailů. Ze znaleckého posudku rovněž vyplynul podstatný závěr týkající se věrohodnosti poškozené ve vztahu ke skutečnosti, že obžalovaná byla pod vlivem alkoholu, což je prokázáno lékařským vyšetřením, výpovědí svědka [redacted] i samotnou obžalovanou, a sice že vliv alkoholu či kombinace medikamentů s alkoholem na schopnost zapamatování si prožitého byl u poškozené nepodstatný. Skutečnost, že měla 1,3 g/kg alkoholu v krvi tak nijak neovlivnila schopnost zapamatovat si danou událost. Mohl však ovlivnit její efektivitu, chování s projevy odbrzděnosti a v neposlední řadě i pozornost, což na druhé straně vysvětluje její mnohomluvnost zjištěnou při lékařském vyšetření.

Pokud jde o námitky ze strany obžaloby, které měly znevěrohodnit závěry poškozené, pak ani tyto námitky nevzal soud za opodstatněné. Obžaloba namítala, že poškozená měla možnost z vozidla vystoupit a odejít, přičemž obžalovaný jí nijak v odchodu nebránil. K tomu však poškozená, která nijak nepopírala, že mohla z vozidla vystoupit, dle názoru soudu zcela logicky a spontánně uvedla, že z počátku nebyl důvod z vozidla vystupovat, neboť si jen povídali, a když již stáli na daném místě a ona pojala podezření, pročež i spustila zvukové nahrávání, nechtěla vystupovat do tmy a měla strach z toho, co by se přihodilo. V jednu chvíli ani nemohla vystoupit, neboť na ní obžalovaný ležel. Její opodstatněnou obavu potvrzuje i protokol o ohledání místa činu s přiloženou fotodokumentací, ze kterého vyplývá, že se obžalovaný s poškozenou nacházeli na místě, které sice bylo na dohled od obchodního domu BILA, ale v podstatě se jednalo o místo odlehlé, které bylo vzdálené 100 metrů od parkoviště BILA, kde na pravé straně od cesty se nachází mírný svah, který je zarostlý plevelem a po levé straně je pole. Vše pak bylo umocněno tím, že se událost odehrála v nočních hodinách, mimo jiné i proto poškozená požadovala po obžalovaném svezení do BESTU. Když již bylo po události a ona nabyla dojmu, že se již nic horšího stát nemůže, z vozidla vystoupila, přičemž si všimla, že se jí rozsypala kabelka, a proto si věci posbírala. Je sice pravdou, že ze zvukového záznamu vyplývá, že jí v průběhu konverzace obžalovaný nabídl, poté co odmítala sex, že ji sveze do Bestu, ovšem vzápětí poškozenou opět slovně přemlouval k sexu ve vozidle a vybízel ji ke sklopení sedačky spolujezdce, což sice poškozená učinila, nikoliv však v úmyslu mít sex s obžalovaným, což jednoznačně vyplynulo z její výpovědi a zejména ze zvukového záznamu. Pokud jde o kalhotky poškozené, pak poškozená sama opakovaně popřela, že by si kalhotky stáhla sama, naopak v průběhu celého řízení uváděla, že jí kalhotky stáhl obžalovaný a soud neměl důvod o tomto tvrzení pochybovat, přičemž s ohledem na odlišné proporce obou aktérů a stav poškozené, byla pod vlivem alkoholu a utlumená, si lze představit, že stáhnutí kalhotek poškozené nečinilo obžalovanému žádné problémy. Ostatně poškozená uvedla, že se snažila obžalovanému bránit v popsaném jednání, ale toto se jí nepodařilo, neboť obžalovaný měl větší sílu a byl těžký.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že k celé události došlo tak, jak popisovala poškozená [redacted], neboť její výpověď je potvrzena i ostatními důkazy při hlavním líčení provedenými, zejména pak zvukovým záznamem, a zároveň nebyl důvod pochybovat o její věrohodnosti, což soud zdůvodnil shora. Svědecká výpověď poškozené, potvrzená zvukovým záznamem a doplněná o svědeckou výpověď svědka [redacted] pak ve svém souhrnu popisují celou událost naprosto v logické návaznosti a zároveň vyvrací obhajobu obžalovaného. Pokud by nedošlo k jednání popisovanému ze strany poškozené a soud by uvěřil verzi obžalovaného, že v podstatě k ničemu nedošlo, pak mu přijde nelogické, aby poškozená celou věc ihned nahlásila na policii a od počátku ji popisovala v podstatných bodech shodně, tedy odlišně od obžalovaného. Zároveň se soud jeví jako nelogické, že když se (dle obhajoby obžalovaného) poškozená jednání obžalovaného nebránila, neříkala nic o tom, že sex nechce, sama si dokonce stáhla kalhotky, dovolila mu strčit mu prsty do své pochvy, že nedošlo k souloži, ke které obžalovaný dle svého vyjádření směřoval. Shora provedené důkazy naopak vyvrací tuto verzi obžalovaného, neboť jednoznačně potvrzují odpor/nesouhlas poškozené s tím, co jí navrhoval obžalovaný. V neprospěch obžalovaného (ovšem ve světle ostatních důkazů) lze hodnotit i závěry znaleckého posudku MUDr. Luďka Daneše, z nichž mimo jiné vyplývá, že obviněný je ve stresových situacích disponován k agresivitě. Hlavní roli hrály v dané situaci osobnostní rysy obviněného, situace, ve které se ocitl a v neposlední řadě i chování poškozené. Dle názoru soudu tak došlo k tomu, že poškozená v podnapilém stavu, což bylo prokázáno její výpovědí i lékařským vyšetřením, nastoupila do vozidla taxislužby (to vyplývá z výpovědi poškozené a v podstatě to potvrdil i obžalovaný) provozovaného obžalovaným, přičemž po něm požadovala, aby jí odvezl na diskotéku do BESTU. V průběhu jízdy, která skončila na místo u diskotéky na polní cestě nedaleko obchodního domu Oáza, poškozené opakovaně navrhoval sex, což poškozená vždy odmítla. Podobné slovní návrhy ze strany obžalovaného pokračovaly i v době, kdy již stály na předmětném místě, přičemž poškozená opět reagovala odmítavě. Svým odmítavým slovním postojem, jenž je patrný jednak z její výpovědi, jednak ze zvukové nahrávky, opakovaně obžalovanému dávala najevo, že o sex nemá zájem a obžalovanému toto muselo být zřejmé. I přesto se nadále poškozenou snažil přemluvit k sexu ve vozidle, k čemuž i poškozenou vybídl ke sklopení sedačky. I přestože poškozená k tomuto přistoupila, nadále dávala slovně najevo svůj nezájem o sex, o čemž se i u obžalovaného ujišťovala. Z postoje poškozené muselo být obžalovanému zřejmé, že poškozená svoje negativní stanovisko myslí vážně. Její vážně míněný odpor je patrný kromě její výpovědi i ze zvukové nahrávky, kde obžalovanému k opakovaným narážkám na sex odvětila, že se nechce odreagovat, že má ještě nějaké závazky, že mu zajistí „kurvu“, jestli má zájem, že místo sexu spolu mohou zajít do Bestu a tam se lépe poznat, že mu za jízdu zaplatí. Nic z toho však na obžalovaného neplatilo. Přes slovní odpor tuto dále přinutil k líbání, přičemž tomuto líbání se poškozená snažila vyhnout kromě slovního odporu i tím, že obžalovanému uhýbala a odstrkovala jej, což vyplývá z její výpovědi. Tímto svým jednáním jednoznačně obžalovanému dávala najevo svůj odpor a ve svém odmítavém postoji setrvala i nadále. Ovšem ani to nepřimělo obžalovaného k upuštění od dalšího jednání, když poškozené dal svoji ruku kolem krku a tisknul ji k sobě, držel ji a tlačil k sobě, přestože se jej poškozená snažila odstrčit. Poškozená alespoň zavřela pusu, i přesto jí však obžalovaný líbal. Následně jí po stažení kalhotek strčil prsty do pochvy, čemuž se poškozená snažila zabránit jednak slovně, jednak tím, že se obžalovaného snažila odstrčit. To se jí však s ohledem na váhu obžalovaného a skutečnost, že byla pod vlivem alkoholu, nepovedlo. Následně na poškozenou nalehl, ležel na ni asi 15 vteřin. Dávala mu najevo, že to nechce, brečela, snažila se ho odstrčit a bránila se asi i nohama, ale byl moc těžký. Když na ní ležel, tak se o ní svým přirozením třel. Dokonce ji i nabádal, aby mu říkala: „[redacted]e, dej mi ho tam“, což vyplývá z výpovědi poškozené a nepopřel to ani obžalovaný. Asi po 15 vteřinách z ní nějak slezl a ona mohla vyskočit z vozidla. Následně vše ohlásila na policii. Dle názoru soudu, jak vyplývá z výpovědi poškozené a rovněž i zvukového záznamu, poškozená po celou dobu (podobu trvání zvukového záznamu) dávala obžalovanému najevo svůj nezájem k jeho návrhům, přičemž z četnosti jejich slovních odmítnutí a rovněž i z fyzického odporu, který poškozená projevovala odtahováním se, uhýbáním a odstrkováním obžalovaného, muselo být obžalovanému zřejmé, že svůj odpor míní poškozená vážně. Na shora uvedeném nemůže nic změnit ani chování poškozené,

která se s obžalovaným v dané situaci „možná nerozvážně“ bavila o svých problémech, včetně problémů intimních a dokonce si sama sklopila k výzvě obžalovaného i sedačku, neboť kdykoliv přišla ze strany obžalovaného řeč na sex, tento poškozená jednoznačně odmítala. Neopatrné chování ze strany poškozené lze přičítat jejímu ovlivnění alkoholem. Tento závěr ostatně naznačil i znalec, který vypracovával znalecký posudek k osobě poškozené, když uvedl, že ovlivnění alkoholem mohlo ovlivnit její jednání, chování s projevy odbrzděnosti a v neposlední řadě i pozornost. Dle názoru soudu tak obžalovaný za použití fyzické síly (ta spočívala v tom, že si poškozenou přes její odpor rukou přitáhl a tiskl ji k sobě, strčil ji prsty do pochvy, přestože to slovně odmítala a snažila se jej odstrčit a následně na ní i nalehl, v čemž se mu opět snažila zabránit odstrčením, což se jí však nepodařilo) překonal vážně míněný odpor poškozené a tím ji donutil k uvedenému jednání. Pokud jde o samotné zasouvání prstů do pochvy, což potvrdil i sám obžalovaný, bylo to pro poškozenou, jak vyplývá z její výpovědi, bolestivé, měla pocit, jako by jí tam obžalovaný dával celou ruku. Pociťovala to jako bolest, nechuť. Měla strach.

Na základě uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednání naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný přes vážně míněný odpor poškozené [redacted], tuto donutil za použití fyzického násilí k pohlavnímu styku, který je srovnatelný se souloží, když poškozené strčil do pochvy prsty své ruky. Soud vzal za prokázané, že obžalovaný i přes jednoznačný, vážně míněný odpor poškozené, která obžalovanému opakovaně říkala, že o sex s ním nemá zájem, přičemž toto mu dávala najevo i nonverbálně (odtahováním, odstrkáváním, odmítáním líbání), tuto donutil za užití shora popsaného fyzického násilí k pohlavnímu styku, když poškozené strčil do pochvy prsty, což je třeba v daném případě, s ohledem na způsob provedení a pocity poškozené, považovat za pohlavní styk srovnatelný se souloží. Obžalovaný, jenž se ani netajil svým skutečným záměrem (dosažení sexu s poškozenou), snad mohl ze situace (vedeného rozhovoru, probíraného tématu, celkové délky rozhovoru, stavu poškozené, doby, za níž k události došlo), ve které se ocitl, nabýt dojmu, že by poškozená mohla mít zájem o sex s obžalovaným, ovšem tohoto dojmu měl ihned pozbýt v momentě, když mu poškozená opakovaně dala najevo svůj nezájem o cokoliv, co se týká sexu a nejenom sexu, ale i „pouhého líbání“. Z četnosti odmítnutí ze strany poškozené pak muselo být obžalovanému zřejmé, že se nejedná o žádný předstíraný odpor a že poškozená svůj odpor myslí vážně. Namísto toho na poškozenou neustále slovně naléhal, a když poškozená opět odmítla, vystupňoval své jednání až k násilnému líbání v podobě chycení poškozené za krk a přitáhnutí si ji za účelem líbání, ke strčení prstů do pochvy a následnému nalehnutí na poškozenou a tření se o ni. Přitom dle názoru soudu není rozhodné, že k překonání odporu poškozené nemusel s ohledem na její momentální stav a celkovou fyzickou nerovnováhu mezi nimi, použít větší síly. Použil právě takovou sílu, která mu stačila k překonání vážně míněného odporu poškozené. Když se nechtěla líbat, přitáhl si ji rukou k sobě za krk, následně přes slovní odpor a snahu poškozené o jeho odstrčení jí zastrčil prsty do pochvy a v neposlední řadě na ni i nalehl, přičemž snaha poškozené o jeho odstrčení přišla s ohledem na její stav a fyzickou nerovnováhu mezi nimi vniveč. Obžalovaný dle názoru soudu v dané situaci selhal, když využil stavu poškozené, přičemž bezpochyby musel vědět (a sám to i potvrdil), že tato je pod vlivem alkoholu (ovšem při smyslech) a nebude schopna klást „účinný odpor“, a nad míru přípustnou (zákonnou) se snažil docílit sexu s poškozenou. Pokud obhajoba postavila svoji obranu mimo jiné na předstíraném odporu ze strany poškozené, pak soud tyto závěry zcela odmítá, neboť poškozená na naléhání obžalovaného jednoznačně reagovala negativně, a to opakovaně. Vždy nabídky obžalovaného jednoznačně odmítla, přičemž projevovala zájem o pouhou konverzaci, i když možná v nevhodnou dobu. Odpor projevovala zcela odpovídajícím způsobem s ohledem na stav, v jakém byla (ovlivněna alkoholem), přičemž tento její stav byl obžalovanému dobře znám, jak mimo jiné i sám uvedl. Její reakce sice mohly být zpomalené, což vyplývá z její výpovědi i ze zvukového záznamu, nicméně byly jednoznačné. Jak slovně tak i fyzicky dávala obžalovanému najevo, že o sex nebo podobné praktiky nemá zájem. Rozhodně k jednání obžalovaného nesvolila, neúčastnila se jej dobrovolně, ani jej nijak neopětovala. Pokud jde o samotný akt provedený obžalovaným, pak je třeba toto jeho jednání považovat za jiný pohlavní styk

srovnatelný se souloží, neboť za pohlavní styk se považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Jde tedy o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, např. orální či anální pohlavní styk, ale i zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, jak tomu bylo v daném případě, či pouhé osahávání ženy na prsou či genitáliích. Při jiném pohlavním styku provedeném způsobem srovnatelným se souloží dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává při souloži. Jestliže při souloži dochází k současnému spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnatelným způsobem provedení je, když do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale tato situace je napodobována jiným, obdobným mechanismem, např. jazykem, prsty (jako v nyní posuzovaném případě) či jiným předmětem. Pokud jde o zasouvání prstů do pochvy, je třeba při tomto způsobu dovodit srovnatelnost provedení i účinku jako při souloži i s ohledem na pocity poškozené. Poškozená v daném případě uvedla, že ji obžalovaný zasouval do pochvy prsty, přičemž jí přišlo, jako by jí tam zasouval celou ruku. Pociťovala to jako bolest a nechuť. Ruku jí tam obžalovaný dával hodně. Bolelo jí to, vždyť ruka je větší než penis. Dále pak uvedla, že to pro ni byl zážitek „asi jako porod“, nedalo se to srovnat se souloží, prostě to bolelo. S ohledem na uvedené pak bylo nutné co do intenzity považovat předmětné jednání za jiný obdobný pohlavní styk.

Obžalovaný byl v minulosti celkem 10x soudně trestán, přičemž k 9 odsouzením se nepřihlíží, to soud zjistil z rejstříku trestů. Z tohoto rejstříku a níže uvedených rozhodnutí rovněž zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 24.5.2007, sp.zn. 1T 18/2007 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 8.8.2007, sp.zn 9To 304/2007 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců se zkušební dobou na 30 měsíců. Trestného činu se měl dopustit tím, že dne 10.12.2006 v Kladně – Švermově, poblíž hřbitova, ve vozidle taxislužby osahával poškozenou osobu na prsou a v rozkroku, přičemž říkal, že to poškozená potřebuje stejně jako on, líbal jí na ústa a tvář, nakonec pro aktivní odpor poškozené svého jednání zanechal a odvezl ji k nočnímu podniku Best. Dne 19.5.2010 bylo rozhodnuto o osvědčení obžalovaného. Z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23.9.2011, sp.zn. 2T 109/2011 soud zjistil, že byl obžalovaný uznán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen podmíněný trest v trvání 12 měsíců se zkušební dobou v trvání 5 let, když jako řidič vozidla taxislužby po předchozí slovní rozepři ohledně znečištění vozidla a úhrady za jízdu fyzicky napadl 2 poškozené osoby a jedné z nich ublížil na zdraví. Ze zprávy o pověsti soud zjistil, že proti obžalovanému nebylo vedeno přestupkové řízení v místě bydliště.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Předně je třeba zmínit, že obžalovaný již byl v minulosti opakovaně potrestán, v rejstříku trestů má již 10 záznamů, přičemž velmi podstatné je, že se obdobného jednání, jak již bylo shora uvedeno, dopustil, jedná se o jeho 9 záznam v rejstříku. Na druhou stranu je třeba zmínit, že se k 9 odsouzením z důvodu zahlazení či amnestie nepřihlíží (včetně zmiňovaného 9. záznamu). V současné době se živí jako příležitostný taxikář. Žije s manželkou [redacted], se kterou má syna. Pokud jde o povahu a závažnost trestného činu, pak je třeba zmínit, že obžalovaný se dopustil velmi závažného jednání, při kterém násilím jiného donutil k pohlavnímu styku, narušil tím zájem na lidské důstojnosti poškozené [redacted] v sexuální oblasti. Závažnost jednání je zvyšována jeho provedením, neboť obžalovaný se dopustil daného činu pohlavním stykem srovnatelným se souloží. Na druhé straně je závažnost činu zmírňována skutečností, že obžalovaný jednání v momentě, kdy poškozená začala brečet, zanechal a dál v něm již nepokračoval. To ovšem nemění nic na skutečnosti, že uvedený trestný čin již předtím dokonal a to způsobem srovnatelným se souloží. Jako přitěžující považoval soud dále okolnosti, že se trestného činu dopustil zneužívajíce svého zaměstnání/povolání taxikáře, když tohoto postavení zneužil, aby poškozenou, která za účelem bezpečné jízdy byla ochotna zaplatit, odvezl na odlehlé místo, kde se dopustil popsaného jednání. Z pozice, ve které se obžalovaný nacházel jako řidič vozidla taxislužby, měl jednoznačně zachovat „profesionální“ odstup od svého klienta, v daném případě poškozené.

Jeho profesním úkolem nebylo přemlouvat klientku k případnému sexu, nýbrž dopravit ji podle jejího přání na určené místo. Dále dle názoru soudu obžalovanému přitěžuje, že zneužil bezbranného stavu poškozené, která v opilosti nastoupila do jeho vozidla, přičemž tohoto stavu si byl dobře vědom. Pokud jde o trestní minulost obžalovaného, je třeba zmínit, že se k drtivé většině jeho odsouzení nemůže přihlížet, to ovšem nemění nic na jeho sklonech k páchání trestné činnosti. S ohledem na shora uvedené se soud zabýval otázkou, jaký druh trestu u odsouzeného zvolit, přičemž se rozhodoval mezi nepodmíněným trestem odnětí svobody a podmíněným trestem odnětí svobody s dostatečně dlouhou zkušební dobou. Nakonec soud dospěl k závěru, že i když by bylo možné s ohledem na povahu a závažnost trestného činu přistoupit již k trestu nepodmíněnému, je možné na odsouzeného působit i trestem alternativním, a to po dostatečně dlouhou zkušební dobu, který bude navíc umocněn dohledem probačního úředníka. K takovému závěru dospěl soud s ohledem na širší okolnosti daného případu. I přestože soud nechce žádným způsobem zlehčovat závažné jednání obžalovaného, kterého se navíc dopustil v pozici osoby poskytující v podstatě taxislužbu, tedy osoby, jejímž úkolem je bezpečně dopravovat zákazníky na smluvené místo, je třeba jeho počínání vnímat v kontextu s tím, a to pouze při posuzování otázky, jaký trest uložit, jak v celé věci vystupovala poškozená [redacted] a jakým způsobem vlastně „přispěla“ k tomu, co se stalo. Soud zde vůbec nechce polemizovat nad otázkou, zda se obžalovaný dopustil trestného činu znásilnění nebo nikoliv (soud dospěl k jednoznačnému závěru, že trestný čin znásilnění obžalovaný [redacted] spáchal), pouze považuje za nutné na tomto místě zmínit i počínání samotné poškozené. Ta totiž po nastoupení do vozidla obžalovaného, začala s tímto dle názoru soudu neobezřetně konverzovat mimo jiné na téma svého sexuálního života s partnerem s tím, že není úplně spokojená. Celá situace navíc byla umocněna opojením poškozené alkoholem, když v důsledku opilosti měla poškozená zpomalené reakce. To vše evidentně přispělo k pocitu obžalovaného, že by mohlo dojít k sexu s poškozenou. Soud považuje za nutné zmínit i skutečnost, že ačkoliv jednání obžalovaného směřovalo k souloži s obžalovanou, k souloži samotné nedošlo, když obžalovaný poté, co poškozená začala brečet, všeho zanechal. Soud chtěl shora uvedeným vyjádřit, že obžalovaný sice nezvládl situaci, do níž se dostal, když se dopustil shora uvedeného trestného činu, ovšem dle názoru soudu k tomu, co se stalo, přispěla i sama poškozená. Za takové situace uložil soud jako přiměřený trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, když byl vázán sazbou od dvou do deseti let, přičemž jeho výkon podmíněně odložil na maximální zkušební dobu 5 let, po kterou nad odsouzeným vyslovil dohled, aby mohl život odsouzeného na svobodě náležitě kontrolovat. Dohled bude provádět Probační a mediační služba. Zároveň však s ohledem na činnost, při níž se dopustil shora popsaného trestného činu, uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívajícím v zákazu vykonávat práci taxikáře nebo práci, při níž bude přepravovat jiné osoby a to v zaměstnaneckém, živnostenském či jiném obdobném poměru. Tento trest obžalovanému ukládal, když i z jeho trestní minulosti je zřejmé, že při vykonávání této činnosti má obžalovaný sklony k páchání obdobné trestné činnosti. Aby soud předešel případnému dalšímu selhání obžalovaného, uložil tento trest v maximální možné míře. Takto celkově pojatý trest bude dle názoru soudu dostatečně výchovně působit na obžalovaného a zároveň ochrání společnost od jeho případného dalšího selhání. V neposlední řadě je třeba na tomto místě obžalovaného upozornit, že jakékoliv jeho další selhání či snad neplnění uložených povinností, by bezpodmínečně vedlo k nařízení nepodmíněného trestu odnětí svobody.

P O U Č E N Í :

Proti rozsudku l z e podat odvolání. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 29. října 2013

Mgr. Štěpán Jirounek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
[redacted]